

РЕШЕНИЕ

№ 6929

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10449** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Заповед № ФК-С676-0407412/29.09.2020 г., издадена от началник отдел "Оперативни дейности" - С., ГД "Фискален контрол", ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него" на кафене, находящо в [населено място], [улица], стопанисвано от дружеството – жалбоподател, за срок от 14 дни.

В жалбата сочи, че заповедта е незаконообразна, недействителна и нищожна. Органът не бил изложил фактически и правни основания за издаването ѝ. Позовава се на това, че през годините дружеството било изряден данъкоплатец. Не бил оправдан обществения интерес от мярката с оглед нарушението, недоказване на настъпили вреди. Излага съображения и за противоречие на заповедта с целта на закона. Искането е за отмяна. Претендират се разноски, за което е представен списък.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателят не изпраща представител.

Ответната страна – началникът на отдел "Оперативни дейности" С., ГД "Фискален контрол", ЦУ на НАП, чрез юрк. С. Л., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събранныте по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С676-0407412/29.09.2020 г., издадена от началник отдел "Оперативни дейности" - С., ГД "Фискален контрол", ЦУ на НАП, на осн. чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя [фирма] е наложена ПАМ "Запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него", за срок от 14 дни, относно стопанисвания от него търговски обект - кафене, находящо в [населено място], [улица], стопанисан от жалбоподателя. Нарушението е извършено на 22.09.2020 г., като при контролна покупка от органи по приходите не им бил издаден касов бон за 3.40 лв., от наличното и работещо в обекта фискално устройство. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан ДФО, от който е видно, че горепосочената продажба не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискален бон.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка, серия АА, № 0407412/22.09.2020 г. Проверявящите приели, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС.

Жалбата е подадена в срок от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да я обжалва, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Съгласно заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. началниците на отдели "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административно производствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта и съответствието ѝ с целта на закона, съдът намери следното:

В случая, от събранието по делото доказателства не се установява твърдяната от органа по приходите организация в търговския обект, стопанисан от жалбоподателя, водеща до системно неизпълнение на задълженията на търговеца към фиска и отклоняване от данъчно облагане. Административното нарушение, за което е наложена ПАМ, се състои в еднократно неиздаване на фискален бон от фискалното устройство в обекта за покупка на стойност 3,40 лв., при липса на установена някаква съществена разлика между фактическата касова наличност и тази отчетена от монтираното в обекта фискално устройство. Не са констатирани при проверката и липсват изложени фактически констатации в мотивите на административния акт по чл. 188 от ЗДДС за други нарушения на данъчното законодателство в проверявания обект, сочещи на системност при неизпълнение на задължението за регистрариране и отчитане на продажбите в стопанисвания търговски обект. Нещо повече – буди недоумение обстоятелството, че като търговски обект в процесната запонед е посочено кафине, а в мотивите за налагане на ПАМ се посочва за обект – басейн. Не става ясно дали въпросните мотиви са относими и дали касаят процесния обект - кафене, находящо в [населено място], [улица], стопанисан от жалбоподателя.

Съдът приема, че мотивите на заповедта относно срока на мярката са общи и

относими към всички случаи на установени нарушения на фискалната дисциплина, а не конкретни такива, относими към процесния случай. Безспорно, преследваната цел с наложената ПАМ оправдава засилена законодателна защита, но индивидуалната мярка следва да е съобразена с характеристиките на конкретния случай. Такива конкретни мотиви обаче в оспорената заповед липсват. Оспорения акт, въпреки обема си, съдържа общи изрази като: срокът е съобразен с вида и обема на упражняваната в съответния обект дейност, срокът е подходящ с оглед постигане целите на мярката, както и осъществяване на превенция срещу превръщането на установеното противоправно поведение в трайна практика.

Действително, посочените от органа цели за налагане на ПАМ – да се утвърди данъчна дисциплина, да се осигури възможност за контрол върху ФУ, а оттам и върху реализираните приходи, да се спазва редът за регистрация и отчитане на продажбите, представляват легитимни цели. В конкретния случай, обаче, за постигането им е използвана несъразмерна мярка и не е направена балансирана преценка на конкретните факти по случая, указание за което е и пълната липса на мотиви относно продължителността на срока, относими към конкретната проверка и конкретния търговец.

При тези факти не може да се приеме, че създадената в обекта организация води до такова отклонение от данъчно облагане, което да мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че не е изпълнен състава на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и това налага спрямо лицето да се предприеме мярка с преустановителен и превантивен ефект като наложената. Напротив, съдът счита, че наложената мярка – запечатване на обекта за 14 дни за неотчетена с фискален бон покупка на стойност от 3,40 лв. е прекомерно тежка, не отговаря на целите на закона и би причинила повече вреда, отколкото да предотврати такава за фиска. В случая допуснатото нарушение, засечено еднократно от проверяващите, не засяга обществения ред съществено, тъй като освен неиздадената фискална бележка за конкретната покупка, не са установени съществени разлики в касовата наличност и отчетените продажби, което да обосновава и изводите на органа, за неочитане на обороти от продажби. Като прекомерна мярката следва да бъде отменена.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, а жалбата срещу нея е основателна, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора е дължимо присъждане на разноски в полза на [фирма], каквито от дружеството са направени в размер на 950.00 лева – държавна такса по сметката на АССГ /50.00 лева/, и договорено и изплатено в брой възнаграждение за адвокат по договор за правна защита и съдействие от 22.10.2020 г. в размер на 900.00 лева.

Вoden от горното, Административен съд София - град, I отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ФК-С676-0407412/29.09.2020 г., издадена от началник отдел "Оперативни дейности" - С., ГД "Фискален контрол", ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него" на кафене, находящо в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК], за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 950.00 /деветстотин и петдесет/ лв.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: